

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [Връзка]. Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата [езикова политика](#) и [политика за превода](#) [Връзка].

Решение по случай 2597/2007/RT - Незаплащане за извършена по проект дейност

Решение

Случай 2597/2007/RT - Открит на 14/11/2007 - Решение от 09/12/2008

Жалбоподателят е френска ИТ компания, която се слива с друга френска компания и заема мястото на последната в консорциум, който извършва дейност по проект, подпомаган от Комисията. Жалбоподателят не е получил заплащане за извършената по проекта дейност. Компанията иска обяснение от Комисията с писмо, изпратено по електронна поща. Комисията не изпраща отговор на писмото. В резултат на това жалбоподателят се обръща към Омбудсмана.

По време на проверката на Омбудсмана Комисията обяснява, че някои членове на консорциума отлагат подаването на документи, необходими за подписване на изменение към договора. Това изменение, с което жалбоподателят заема мястото на френската компания, с която се е слял, би дало правно основание на Комисията да извърши заплащането.

Въпреки, че споменатите документи липсват от март 2006 г. и все още липсват към момента, когато Комисията решава да подпише изменението, подписването на въпросното изменение е извършено едва през януари 2008 г., а плащането - няколко месеца по-късно. Това се случва след като проверката на Омбудсмана вече е започнала.

Омбудсманът се съгласява с Комисията, че за бъде извършено плащане на жалбоподателя е необходимо да има правно основание. Въпреки това той подчертава, че при положение, че Комисията е била в състояние да подпише изменението през януари 2008 г, това е можело да стане и преди тази дата; явно липсата на документите не е била от значение. В това отношение нищо не е пречело на Комисията да предприеме активни мерки и да се свърже с членовете на консорциума по отношение на липсващите документи. Вместо това Комисията е разчитала, че това ще бъде свършено от



координатора на консорциума.

Като се има предвид обаче, че в течение на проверката на Омбудсмана Комисията подписва изменението и извършва съответното плащане, по-нататъшно разследване по тази част от случая не е оправдано.

Все пак Омбудсманът счита, че вместо да разчита на координатора да информира жалбоподателя, Комисията е трябвало да изпрати директен отговор на изложените в електронното писмо опасения на жалбоподателя. В това отношение Омбудсманът отправя критична забележка.

ОБСТОЯТЕЛСТВА, ПРЕДХОЖДАЩИ ЖАЛБАТА

1. Жалбоподателят е френско ИТ дружество. През май 2003 г. то се слива съгласно френското право с друго дружество — Atlantel Multimedia (наричано по-нататък „френското предприятие“). В резултат на това френското предприятие престава да съществува.
2. Съгласно споразумението за сливане жалбоподателят поема задачите на френското предприятие в рамките на проекта за мобилна адаптивна процедура (MAP), който е подкрепен от Генерална дирекция „Информационно общество и медии“ на Европейската комисия (наричан по-нататък „проектът“).
3. Проектът е осъществен въз основа на договор, подписан от Комисията, и редица местни публични и частни предприятия, включително френското предприятие (наричани по-нататък „изпълнителите“), всички от които принадлежат към консорциум. Изпълнителят се ръководи от един от членовете на консорциума — италианско предприятие (наричан по-нататък „координаторът“).
4. Съгласно член 3 от договора, озаглавен „Очаквани разходи и максимално финансово участие на Общността“, проектът ще бъде частично финансиран от Общността. Комисията, действаща от името на Общността, ще извърши първоначалното авансово плащане, периодичните плащания и окончателното плащане на остатъка. Всички горепосочени плащания от Комисията ще бъдат извършени към координатора, който ще разпредели плащанията между изпълнителите в съответствие с таблица, съдържаща индикативната разбивка на прогнозните допустими разходи.
5. В периода между 1 март 2002 г. и 28 февруари 2003 г. Комисията извършва първоначалното авансово плащане и първото плащане за задачите, изпълнявани от изпълнителите.
6. На 16 ноември 2004 г. координаторът поиска от Комисията второто плащане за задачите, изпълнявани от консорциума между 1 март 2003 г. и 31 май 2004 г.



Впоследствие тя информира Комисията за сливането на жалбоподателя. В резултат на това Комисията заяви, че в това отношение следва да бъде подписано изменение на договора.

7. На 8 септември 2005 г. Комисията извърши второто плащане в размер на 231 368 EUR, 26 EUR на координатора. Тя обаче поиска от координатора да разпредели тази сума на изпълнителите, с изключение на жалбоподателя и друг изпълнител, които не са посочени в първоначалния договор.

8. На 7 март 2007 г. жалбоподателят се свързва с Комисията по отношение на дължимото му плащане за участието му в проекта. На 11 април 2007 г. Комисията се среща с координатора по този въпрос.

9. На 15 октомври 2007 г. жалбоподателят подава настоящата жалба до омбудсмана.

10. На 9 януари 2008 г., т.е. след подаването на жалбата до омбудсмана, Комисията подписа изменението.

11. На 14 юли 2008 г. Комисията извърши плащане на остатъка за проекта на координатора. Жалбоподателят е получил част от него.

ПРЕДМЕТ НА РАЗСЛЕДВАНЕТО

12. В първоначалната си жалба до Омбудсмана жалбоподателят е подал следните твърдения и иск:

Твърдения :

- Комисията не му е изплатила допустимите разходи, на които има право;
- Комисията не е обяснила забавянето на горепосоченото плащане и не е отговорила на електронното си писмо от 7 март 2007 г.; и

Претенция :

- Комисията следва да му заплати допустимите разходи.

13. В допълнителното си електронно писмо до омбудсмана от 16 юни 2008 г. жалбоподателят се позова на горепосоченото твърдение. Тя посочва, че е изпълнявала задачи по проекта през 2003 г. и 2004 г. и е направила разходи през следващите четири години, без да бъде възстановена от Комисията. Това е в ущърб на бизнеса му. Той също така счита, че следва да има право на „ възможни лихви за забава “ [1] от Комисията. Омбудсманът счете, че това изявление може да бъде добавено като нов елемент към първоначалното искане на жалбоподателя. Въз основа на доказателствата, събрани в рамките на разследването, което е известно както на Комисията, така и на жалбоподателя, омбудсманът счете, че може да заеме позиция по този нов елемент, без да се налага да се свързва с Комисията за отделни коментари.



14. През септември 2008 г. жалбоподателят информира Омбудсмана, че координаторът му е платил парична сума, която се счита за окончателно плащане от Комисията. Жалбоподателят обаче не е удовлетворен от изчислението на координатора.

Омбудсманът разбира, че горепосочените опасения на жалбоподателя са насочени срещу координатора. Във връзка с това той би искал да посочи, че може да разследва само жалби относно лошо управление от страна на институциите и органите на Общността. Координаторът е италианско предприятие и следователно омбудсманът няма правомощия да разглежда въпроси, свързани с отношенията на жалбоподателя с координатора.

15. С оглед на гореизложеното предметът на настоящото разследване се ограничава до първоначалните твърдения и твърдения, включително до новия аспект, описан в точка 13 по-горе.

ЗАПИТВАНЕТО

16. На 26 март 2008 г. Комисията изпрати своето становище, изготвено на английски език. На 9 април 2008 г. Комисията предостави превод на становището си на френски език, който беше изпратен на жалбоподателя с покана за представяне на коментари. Жалбоподателят представи становището си на 3 юни 2008 г.

17. На 16 юни 2008 г. жалбоподателят изпрати допълнителна информация.

18. На 15 юли 2008 г. Комисията информира службите на Омбудсмана, че окончателното плащане по проекта е извършено.

19. На 23 септември 2008 г. по време на телефонен разговор със службите на омбудсмана и на 30 септември 2008 г. по електронна поща жалбоподателят изпрати допълнителна информация.

АНАЛИЗ И ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА ОМБУДСМАНА

А. Обявяване за неплащане на допустимите разходи на жалбоподателя и свързаното с него искане

Аргументи, представени на омбудсмана

20. В първоначалната жалба жалбоподателят заяви, че Комисията не му е платила допустимите разходи и заяви, че следва да го направи. В последващото си електронно писмо от 16 юни 2008 г. жалбоподателят посочва, че е извършил задачи по проекта през



2003 г. и 2004 г. и е направил разходи през следващите четири години, без да бъде възстановен от Комисията. Това е било в ущърб на неговата дейност [2] .

21. Жалбоподателят първоначално заяви, че е представил съответната декларация за разходите за изпълняваните от него задачи по договора между 12 май 2003 г. и 31 май 2004 г. Комисията обаче не е извършила съответното плащане на остатъка, преди да подаде жалба до омбудсмана. Жалбоподателят посочи, че е извършил работа по проекта, като е заменил френското предприятие, с което се е сляло, докато договорът вече е бил в сила. Съгласно споразумението за сливане жалбоподателят е имал право да получи всички дължими плащания по договора [3] .

22. В становището си Комисията обяснява, че е извършила съответните плащания на координатора, който е имал задачата да ги разпредели на изпълнителите. Комисията е извършила първоначалното авансово плащане и след това първото плащане за задачите, извършени по проекта преди сливането на жалбоподателя. В това отношение Комисията посочи, че противно на задълженията си по договора координаторът е отнел твърде много време, за да информира Комисията за сливането между жалбоподателя и френското предприятие. Тя добавя, че искането за възстановяване на разходите, подадено от френското предприятие, вече е било обработено към момента, в който Комисията е била уведомена за сливането.

23. На 8 септември 2005 г. Комисията получава искането на координатора за второто плащане, което обхваща задачите, изпълнявани от консорциума между 1 март 2003 г. и 31 май 2004 г., т.е. след сливането на жалбоподателя. Впоследствие Комисията информира координатора, че второто му плащане не може да бъде разпределено на жалбоподателя и на друг изпълнител, които не са посочени в първоначалния договор. Съответното изменение относно замяната на френското предприятие с жалбоподателя е трябвало първо да бъде подписано от всички изпълнители и от Комисията, преди да може да бъде извършено второто плащане. Освен това Комисията обясни, че не е могла да подпише изменението, тъй като някои изпълнители не са представили цялата съответна документация (три документа липсват от март 2006 г. насам). Един от изпълнителите дори се противопостави на споменатото изменение.

24. Въпреки това Комисията реши да демонстрира „*определена степен на гъвкавост* “. Въпреки факта, че документите, които липсваха през март 2006 г., все още липсваха на 9 януари 2008 г., тя подписа изменението. На 14 юли 2008 г. Комисията извърши плащане на остатъка към координатора.

Оценка на Омбудсмана

25. Омбудсманът е съгласен с Комисията, че разходите, свързани с изпълнението на договора, могат да бъдат платени (и следователно допустими), само ако има договорна основа за такова плащане.

26. Изменението на договора беше подписано през януари 2008 г. В съответствие с



изменението [4] френското предприятие се оттегли от договора на 12 май 2003 г. На същата дата жалбоподателят е добавен към договора като главен изпълнител. В резултат на това всички произтичащи от договора права и задължения на френското предприятие са прехвърлени на жалбоподателя на тази дата. Таблицата, съдържаща индикативната разбивка на прогнозните допустими разходи, беше съответно изменена.

27. Това изменение даде на Комисията правните основания да извърши съответното плащане на жалбоподателя. От това следва, че решението на Комисията да не плаща на жалбоподателя преди влизането в сила на изменението изглежда се основава на релевантни правни основания. С оглед на гореизложеното искането на жалбоподателя за лихви за забава на плащане не може да бъде уважено.

28. Омбудсманът отбелязва обаче, че Комисията е била в състояние да бъде „гъвкава“ през януари 2008 г. и да подпише изменението въпреки факта, че не са били представени три документа. В това отношение той не вижда защо Комисията не е могла да направи това през март 2006 г., когато положението е било същото. Следователно той не разбира защо Комисията е чакала пасивно документите в продължение на почти две години и след това е решила да извърши плащането на жалбоподателя, независимо от факта, че не е получила посочените документи.

29. Омбудсманът счита, че специалната роля на координатора като представител на изпълнителите не е попречила на Комисията да влезе активно в пряк контакт с изпълнителите, които не са представили документи, за да им окаже натиск да го направят. Освен това нищо не попречи на Комисията, след като получи електронното писмо на жалбоподателя от 7 март 2007 г., да отговори проактивно, както направи в хода на разследването на омбудсмана.

30. Омбудсманът отбелязва обаче, че след започването на скрито разследване на настоящата жалба Комисията е подписала изменението и е извършила плащането на остатъка на 14 юли 2008 г.

31. С оглед на гореизложеното Омбудсманът счита, че не са обосновани допълнителни проверки по отношение на този аспект на случая.

Б. твърдение за липса на отговор и обяснение на забавеното плащане

Аргументи, представени на омбудсмана

32. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е обяснила забавянето си при извършването на окончателното плащане. Той твърди също, че Комисията не е отговорила на електронното си писмо от 7 март 2007 г., в което е поискала по-специално горепосоченото обяснение.



33. Комисията обясни, че причините за неплащане на заявените разходи „ са били редовно обяснявани на координатора по телефона, по електронна поща и устно по време на заседанията “. Съгласно договора [5] координаторът е трябвало да предаде тези обяснения на всички изпълнители, включително на жалбоподателя. След електронното писмо на жалбоподателя от 7 март 2007 г. службите на Комисията проведеха среща с координатора на 11 април 2007 г. и му предоставиха отговори на всички въпроси, повдигнати от жалбоподателя в електронното му писмо.

Оценка на Омбудсмана

34. В Кодекса за добро поведение на администрацията на Комисията [6] се изисква нейните служители i) да мотивират решенията, които оказват отрицателно въздействие върху гражданите [7] , и ii) да отговарят на кореспонденцията на гражданите в разумен срок [8] .

35. В настоящия случай Комисията признава, че не е отговорила пряко на електронното писмо на жалбоподателя от 7 март 2007 г. Комисията обясни, че е приела, че координаторът ще информира жалбоподателя за отговора си на въпросното електронно писмо на жалбоподателя и като цяло за причините за забавянето на плащането на жалбоподателя. В това отношение Комисията заяви, че редовно е обсъждала проблемите, свързани с проекта, с координатора.

36. В своето електронно писмо от 7 март 2007 г. обаче жалбоподателят посочва, че „ три години след края на проекта и повече от една година след окончателното искане на Комисията за документи, той не е получил никаква информация относно окончателното плащане “. Ако Комисията редовно е информирала координатора за причините, поради които не плаща на жалбоподателя, след получаването на гореспоменатото електронно писмо на жалбоподателя, Комисията е трябвало разумно да знае, че тази информация не е достигнала до жалбоподателя.

37. Поради това при получаването на горепосоченото електронно писмо Комисията беше наясно, че не може да разчита единствено на координатора да предаде съответната информация и че би било полезно да се свърже директно с жалбоподателя. Комисията обаче не е направила това и отново се е позовала на координатора, за да информира жалбоподателя.

38. Пропускът на Комисията да отговори пряко на електронното писмо на жалбоподателя и да му предостави необходимата информация, включително причините за забавянето на плащането на жалбоподателя, беше случай на лошо администриране.

39. Факт е обаче, че обаче със закъснение Комисията е обяснила причините си на жалбоподателя в становището си по жалбата. Поради това омбудсманът не прави предложение за приятелско решение или проектопрепоръка. Вместо това той прави критична забележка по-долу.



В. Заключение

Въз основа на своите проверки по тази жалба омбудсманът отправя следната критична забележка:

Пропускът на Комисията да отговори пряко на електронното писмо на жалбоподателя и да му предостави необходимата информация, включително причините за забавянето на плащането на жалбоподателя, беше случай на лошо администриране.

Жалбоподателят и Комисията ще бъдат информирани за това решение.

П. Никифорос Диамандурос

Съставено в Страсбург на 9 декември 2008 година.

[1] В оригиналния френски език: „ *Nous nous interrogeons également sur les indemnités de retard que la Commission предвижда d'ajouter aux sommes taxes.* “

[2] В оригиналния френски език: "(...) *Les prestations effectuées pour le projet MAP datent de l'année 2003, et les dépenses ont donc du être supportées par notre société pendant plus de 5 ans. Bien entendu ce délai de paiement est préjudiciable pour une entreprise de la taille de la notre.* “

[3] Договорът за сливане гласи, както следва на френски език: „ *En conséquence de ladite cession, la société Alienor Net est substituée purement et simplement a la société Atlantel Multimedia pour l'exécution des contrats en cours au jour de la cession et notamment dans l'exécution du projet européen MAP.* “

[4] Член 3 от второто изменение гласи следното: „ *Главният изпълнител „Атлантел Мултимедия“ е оттеглен от 12 май 2003 г. Преамбюлът на договора, член 6 от договора и приложение I са съответно изменени .*

Член 4 от второто изменение гласи следното: „ *Главният изпълнител Alienor Net е добавен от 12 май 2003 г. Преамбюлът на поръчката, таблицата с индикативната разбивка на прогнозните допустими разходи и приложение I са съответно изменени .*

Член 5 от второто изменение гласи следното: „ *Всички права и задължения на главния изпълнител „Атлантел Мултимедия“, се прехвърлят на главния изпълнител „Alienor Net“ от 12 май 2003 г. Преамбюлът и член 6 са съответно изменени .*

Член 6 от второто изменение гласи следното: „ *Таблицата с индикативната разбивка на прогнозните допустими разходи, която следва договора за подписване, е изменена*



(...) “

[5] Комисията се позова на член 2 от приложение II към договора за отпускане на безвъзмездни средства, който гласи следното: „Координаторът на проекта е посредникът между изпълнителите и Комисията. По-специално той отговаря за предаването на Комисията на всички документи и кореспонденция, свързани с проекта .

[6] Кодекс за добро поведение на администрацията на персонала на Европейската комисия в отношенията им с обществеността, ОВ L 267, стр. 64.

[7] Съгласно Кодекса на Комисията: „ В решението на Комисията следва да се посочват причините, на които то се основава, и следва да бъде съобщено на засегнатите лица и страни (...) “

[8] В съответствие с Кодекса на Комисията " отговор на писмо, адресирано до Комисията, отговор на писмо, адресирано до Комисията, се изпраща в срок от 15 работни дни от датата на получаване на писмото от отговорния отдел на Комисията. Ако отговор по същество не може да бъде изпратен в рамките на посочения по-горе срок (...), следва да се изпрати отговор на стопанството .